

میگل مینورا

یک زن در دو چهره

مترجم

ناهره راسح

۱۳۹۴

فهرست مطالب

۴	مقدمهٔ مترجم
۳	پردهٔ اول
۳۵	پردهٔ دوم
۶۵	پردهٔ سوم

پرده اول

[صحبه، اتاق پدیرایی و شیمین آپارتمانی قدیمی را در حیابان اورتالرا^۱ شان می‌دهد که یکی از حیابان‌های مرکزی شهر مادرید است آپارتمان وسیعی است متعلق به حابواده‌ای مرقه ململان آن شاید شصت سال پیش محل و متدالو بود، ولی حالا ارمدادتاده به بطر می‌رسد، ریزا از آن رمان تا کنون هیچ چیز در آن عوص شده است، به ملی و به پرده‌ای نا این حال، همه چرب‌بو، پاکیره و مرتب است و دقق و مراقبت ربانه‌ای که برای نگهداری آن به کار رفته است به چشم می‌خورد

اشیائی که در این حاست همه گران‌قیمت و در بحایت نظم و پاکیرگی است در انتهای صحبه، در بزرگی است که به هال ورودی سار می‌شود و درست رو به روی آن در ورودی آپارتمان قرار دارد از سمت چپ، هر پیشگان داخل و خارج می‌شوند و این طور به بطر می‌رسد که در این طرف راهرویی است که به سایر قسمت‌های آپارتمان می‌رود در سمت چپ، در سنتهای است که به اتاق دیگر سار می‌شود و در طرف راست حلو صحبه بالکن سریوشیده از شیشه‌ای است که در آن یک میر کوچک، یک صدلى راحتی و دو قفس که در یکی چند قواری و در

پاولا این صفحه را حواهرم برای من حریده، ار وقتی که به این حا
آمده مرتباً برای من هدیه می‌حرد بمی‌داید چقدر حوب و مهرسان
است، اگرچه تها حواهر من است، ارس که حوب است، حیلی
دوستش دارم الان می‌آید و با او آشنا می‌شود، رفته لیاشن را عوص
کد حیلی دلم می‌حواست به حای این صفحه الویس پریسلی سرایم
صفحه‌ای ار لوثی آرمستانگ می‌حرید، ولی حیف که تمام شده بود تا
یک صفحه حديد می‌رسد، فوراً تمام می‌شود [صفحه را ار روی
گرامافون برمی‌دارد] با احراة شما داخل حلدش نگارم که حاک نگرد،
ماید حیلی مواطبه بود، آخر این صفحه‌های ۴۵ دور حیلی سارک و
شکیده‌اند و ممکن است رود حراب شود [به طرف ملی که انتهای اتاق
است می‌رود] هر رور تعداد صفحه‌هایم بیشتر می‌شود، حالا با این که
حواهرم حریده سه تا صفحه دارم

[ار سمت چپ آخر صفحه، حایم ماتیلده¹ وارد می‌شود پیررسی
است کم و بش ماید پاولا، لیاس و آرایش گیسواش شیوه حواهرش
است]

پاولا [که متوجه ورود حایم ماتیلده شده است می‌گوید] ماتیلده،
حواهر عریم را به شما معروفی می‌کنم

ماتیلده حوشوقتم

پاولا این حایم و آقای مهرسان

ویستا ار آشایی ناشما حوشوقتم

فریادو من هم همین طور

پاولا [رو به ماتیلده] بیا این حا پیش من شین [کسار حود روی
کاپاهای که در سمت چپ است حاشیان می‌دهد و هر دو روی آن
می‌شیشد، دو حواهر لحد بر لب دارید رو به رن و شوهر می‌کند و
می‌گوید] شما هم نعمایید بنشیید

ویستا متشرکم

فریادو ممنونم

آن‌ها هم هر دو نا چهره متسم می‌شیشد

دیگری طوطی ریایی است دیده می‌شود به دیوارهای اتاق عکس‌های
حابوادگی و تالله‌های نقاشی ریگ و روعن آویخته شده است سمت چپ
چسییده به دیوار، پیانو، و در طرف راست یک میر گرد با سه صدلى،
کمی دورتر بردیک به سمت چپ یک کاپاپه و صدلى کوچکی که
دسته‌هایش اکلیلی است و کسار آن میر کوح مدور که رویش گرامافون
گداشته‌اند به چشم می‌حورد و حود گرامافون هماهنگی می‌لماں حانه را که
همه قدیمی هستند به هم می‌رید

ساعت هفت بعدار طهر یکی ار رورهای اویل تاستان است، حصیرهای
مالکن را پایس اداحته‌اند که مان بعده روشنایی و گرمای حیان شود
قبل ار آن که برده بالا رود صدای موسیقی راک اند رل الویس پریسلی به
گوش می‌رسد پرده که سلا می‌رود حایم پاولا² را می‌بیسیم که کار
گرامافون ششته و نا حوشحالی مشغول شییدن بوای موسیقی است

حایم پاولا پیررن رنده‌دل و شادانی است که به درستی بمی‌توان س ا او
را تشخیص داد سر و روی مرتب و پاکیره‌ای دارد، گیسوان سفید
شاهه‌کرده‌اش را در پشت سر حمع کرده است لیاس سیاه‌ریگی به تن دارد
که با تور سفید تریین شده است نادریش را نارحب سارکی به گردن
آویخته است سر و وضعش بموئه کدبایوی مرقه است کسار میر گرد روی
دو صدلى رن و مردى شسته‌اند که آن‌ها بیر به موسیقی گوش می‌دهند
آقای فربادو³ و رش حایم وستا⁴ طاهر مرتب و پاکیره‌ای دارد، ولی ار
لیاسشان می‌توان فهمید که ار طبقه پایین‌تر حامعه هستند، پیحاه تا
uschت‌ساله به بطر می‌رسد در حالی که هر دو نا سی علاقگی به صفحه
گوش می‌کند، ار حمه شکلاتی که روی میر است شکلات برمی‌دارد و نه
دهاشان می‌گدارد وقتی صفحه تمام می‌شود، حایم پاولا با هیجان به رن
و شوهر، که همچنان مشغول شکلات حوردن هستند، رو می‌کند

پاولا حوب به بطرتان چطور می‌آید؟

فریادو عالی بود

ویستا چه آهیگ قشیگی